

Piotr Rubik, Kocham

1. Nie przeszkadza nam w naszym sam na sam,
choć bez przerwy jest o krok.
Nie ponagla nas, zatrzymuje czas
i ze świtem godzi zmrok,
Zdradza ją mój gest, ufam jej to jest taka losu złota nić,
przez nią kocham, kocham, kocham, kocham, kocham żyć...
Nie ma za złe mi trochę gorszych dni,
bo nastroje moje zna.
Jej cudowna moc obłaskawia noc i uśmiecha się do dnia.
Nie przenosi gór, nie rozpędza chmur,
a wulkany umie bić,
przez nią kocham, kocham, kocham, kocham,
kocham żyć....

Ref: Ma sens, nasza miłość -nieba błękit,
ma sens, przy niej wciąż jesteśmy piękni,
ma sens, zdradza ją najmniejszy gest,
to, co było, to, co jest,
każda miłość ma swój sens, każda miłość ma swój sens...

2. Gdy opuszcza nas po niejednym raz,
ma nas najserdeczniej dość,
to po paru dniach znowu staje w drzwiach,
bo jej na nas mija złość,
choć ją peszy tłum, rani miasta szum,
nie potrafię z nią się kryć,
przez nią kocham, kocham, kocham, kocham,
kocham żyć....

Ref: Ma sens, nasza miłość -nieba błękit,
ma sens, przy niej wciąż jesteśmy piękni,
ma sens, zdradza ją najmniejszy gest,
to, co było, to, co jest,
każda miłość ma swój sens, każda miłość ma swój sens...

Ma sens słodka rozkosz o poranku,
ma sens, rozodniony szept kochanków,
ma sens, zdradza ją najmniejszy gest,
to, co było, to, co jest,
każda miłość ma swój sens, każda miłość ma swój sens...
Z nią życie ma sens... życie ma sens...